

a magyar nép mulattató képes ujsága.

III. ÉVFOLYAM. MEGJELENIK VASÁRNAP. Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő.	Pest, april 18. 1869. 15. szám.	Gyüjtöknek ÖT ELŐFIZETŐ után tiszteletpéldány jár.	Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Szemenszedett kadentziák hirneves nagy férfiak neveire.

Honbölcsének gunyolt osztrák-magyar Deák!
Mért feszitik agyad oly svarzgelb ideák!

Tüszkölget mérgében német nyelven Trefort!
Hogy Gyomán azt mondták: zum Teufel du geh fort.

Merkurnak nagyhasu szülöttje Gorove!
Árvát képviselsz hát? o we . . o we . . o we.

A nagy financier Johannesz von Besze!
Csufosan megbukván . . azóta nincs n..esze.

Reá ne lépj hosszu ormányodra Pulszki!
Mert bizony a saját orrod lyukán hulsz ki.

Hajdan erős vitéz volt Georg von Klapka!
Ma már erősebb egy Szapári kalapka.

Losoncz városának követe gróf Forgács!
Görgei mellett csak gyalulatlan forgács.

EREDETI LEVELEK.

XII.

Kedves czimborám Matyi!

No legalább megsegitett az isten minket is mán annyira, hogy az ellenzék se lesz olyan csekély számmal az idén ott az országházban, mint tavaly. Pulszky uram sem vigyoroghat szokása szerint oly kedvére a baloldalra, mert bizony könnyen akadhat ám ükeme olyan tempós honatyára . . a ki alkotmányosan kipen nyalja a törvény értelmében; ugyis hozzá van már ükigyelme szokva a f e l k i p e l é s h e z.

Besze uramról meg azt hallom, hogy beállott valami czigány bandába b r u g ó n a k, oszt mindig csak fináncznótát huznak rajta. Egye ki a feki ezt a sok bukott méltóságot, ugy felment a bor ára miattok pajtás, hogy alig telik az erszinyből rá, mióta azt a sok szemit népséget itatták etették, hogy szavazókat kapjanak.

Jaj pajtás, de pocsik világ lett Magyaror-

Két zászló, két tábor.

Lobogjon a zászló, lobog is az szépen,
Budavár tetején sárgafeketében.
Messze alant tőle mint egy szép szivárvány.
Az a háromszinü leng a szélben árván.

Az alá nagy urak s főpapok borulnak,
Emez alatt állnak szegényi a honnak.
S nézik keservesen a fényözön árját —
Hogy aranyozza meg amannak sasszárnyát.

Szegény, szegény ország! mi a bajod néked?
Nem legboldogabb-e a földhátán néped?
Hiszen van kebledben két zászló, két tábor,
Mely sik téreiden zivatarként gázol.

Két zászló, két tábor, és két külön érdek.
Sárga zsinórokban gyöuyörü honvédek!
„Reckts, und links um, kerth euch, szóllnak hozzájok,
Ki van borotválva derekasan álluk.

Ennyi az a vivmány, melylyel a verebes
Minister Zemplénbe olykor le le repdes. —
A többi még csak jö, az még csak jöni fog,
Ha a kapcza Bécsben szorulna valahogy.

Lesz is győzedelem, csak jőjjön az ellen.
Königgrätz s Magenta elhalványul menten,
S a borostyánt, melyet ott fognak aratni,
Késő századoknak kell majd megsiratni! —

Trombitás.

Ludas Matyi gyorspóstája.

László Loizinak. Az „Ellenör"-nek nem volt már marcziusi száma, az előfizetés azért történt ápriltól, ugy tied mint Kállay Ákosé. Az 1 frt 40 krt kivánatod szerint bejegyeztem.

Vass Béniáminnak Tarczalon: a comissiónak nem tehetünk eleget. Pesten nagyon drága az idő; a reclamátiókat tehát sziveskedjék egyenesen az „Arany Trombita" kiadó-hivatalához küldeni, hol az előfizetés történt.

Szerentsy Józsefnek: Bem apót expediáltuk már januárban, megreclamáltuk egyszer már a postán februárban s a valószinünél több mint bizonyos, hogy deczemberben majd azt a választ kapjuk a pósta-igazgatóságtól, hogy: elveszett. Hogy tehát addig ne kénytelenittessék várni elvtárs a mai napon, ápril 10-én ujra expediáltuk.

Weisz Miksának, Tószegen: ápril 9-én expediáltatott.

Gallia Fülöpnek, Kecskeméten: Ludas Matyiból 8 példány expediáltatik rendesen a népkör számára, nem valamelyik Horváth Dömeista cseni-e el?

Cicóniának: Borsszemtelen Jankó nem érdemel oly jó költöi levelet. A ki azt akarja, hogy a kutya meg ne harapja.. bot legyen annak a kezében. Tehát egy kissé élesebb iróniát s mindig szivesen látjuk Cicóniát.

Rajzoló: **Blumberg** | Felelős szerkesztő. **Bényei István.** | Kiadó-tulajdonos: **Mészáros Károly.** | Metsző: **Huszka.**

Pest, 1868. Nyomatott Vodiáner F.-nél, megyeháztér 9. sz.

szágból. Valóban isten csudája, hogy csak annyi marhát is kimustrálhattunk abból a közösügyes gulyából, a meik mán nem hizik az ország pénzén ezután.

Az igaz, hogy sok drága jó bankót fizettek vóna némely kivert bikáért, ha még három esztendeig ott kérődzhetett volna a közös páskumon, de hát nem akadt vevő . . a feki egye meg sokra, pedig azt hitte vón az ember róluk, hogy hát mint járomba tanult jószágok csak megint elkelnek a miniszteri vásáron . .

Ni ni komám! a mi ezután következik azt tulajdonképen csak neked irom magadnak, hanem ha kiteszed az ujságodba azt se bánom.

Hát kedves komám épenségesen ma hallottam tiszteletes uramtól, hogy valami komisz kóczé felvette az én szürömet, osztán Karakán néven valami pápista bolonditó históriákat irkafirkál hummi Uj-Jeruzsálemről, Betlehemről, meg arról hogy miképen vitte el a zsidót az ördög?

Hát az árgyélusát annak a lenmagolajon hízott szalmarágó megymaghitü reverendalelkü pernahájdernek, azt mondom neki . . meg annak a könyvngomtató pityugrafus Bucsánszkinak a meik kinyomatta . . hogy hát fogadjanak elébb forspontot a másvilágra, mintsem hogy én velem találkozzanak, ha még egyszer az én becsületes nevemet meg merik gyalázni.

Tudja meg az a Bucsánszki pityugráfus meg a ki az én becsületes nevemet bitangolja, hogy Magyarországon csak egy Karakán Marczi van, aki csak a Ludas Matyiba ir, s aztán a kinek se rokona sem senkije nincs; ép azirt hát csak czoki rücskös, keress magadnak olyan nevet a mi rád illik. Vagy ha nem talál, adok én az ilyen jó madárnak nevet . . hadd legyik ü pernahajder.

Azért is most tégedet ides komám becsülettel felszólitalak, vigyázz rá, hogy hát az én számmal senki más ne beszilljék, mert én tudom azt csak a mit mondani dukál az embernek mindenkor a maga idejében.

Karakán Marci.
gulyás bojtár.

Képnélküli képek

Egy fogoly (de nem Rebhuhn) életéből.

II.

A mi házunk.

A mi házunk Pesten első épület,
Napról-napra alább alább lesüjjed,
Bizonyára ezt épiték elsőben
Mátyás király korában, a dicsőben.

Piskóta szinre bemázolt falain
Járván szemed, — azt hiszed hogy magazin!
Pedig még több kóter, tömlöcz! ispotály!
Drabantoknak kaszárnyája s igy tovább.

Itt lakom én Ludas Matyi s Táncsicscsal,
Olykor, midőn a szép idő kikicsal,
Con amore sétálgatunk fel s alá . .
Négy öl hosszu s egy öl széles udvarán.

Lám lám, milyen gyönyörüen akkordál
Együtt látni humort, jogot és morált.
Minő szép az, ha iró, jogász s követ:
Együtt fujják durr-ban s moll-ban a követ.

Udvarból és kapuból nincsen hiány —
Lévén mindenikből három egy hijján.
Az egyiket becsukta a feldvébel:
A másiknál ott áll az őr, hogy a kánya vinné el.

Levegőben szükölködünk eleget,
Békén türünk hideget és meleget.
Az udvaron kinnt lenni folyvást szabad,
Tüdőnkbe a szusz csaknem beleszakad.

Bizony itten nem kóser a levegő,
Hetenkint csak alig hal meg egy-kettő,
No de ezen pár emberért nem nagy kár,
Ha beteg is, ha meghal is, ugy-e bár?

Nem veszend ki az én fajom, van otthon
Három picziny ártatlan kis galambom!
S egy jó nőm ki varhat nekik tarisznyát,
Kolduljanak . . elég széles a világ.

Göcseji Gyula,
cs. k. álladalmi hevernök s ingyenszállás ideiglenes tulajdonosa.

Kortesadomák.

Nagy zaj volt a váli követválasztási kerületben, ugy Zuber József jobboldali, valamint Salamon Lajos baloldali követjelölt mellett.

Egy jobboldali választó azonban annyira vitte a zajgást és garázdálkodást, hogy a csend és rendre felügyelő szolgabiró lekapatta őt a tiz körmiről, és legott ugy melegiben végig hegedültetett rajta valami 25 nótát.

Mikor azután elvégződött ez az alkotmányos aktus, a pátiens polgártárs nagyon keserün vakarta fejét is, meg az alsó állapotját is.

A helyzet rá nézve szörnyü kellemetlen lett.

Végre nagy indulatossan süvegjét földhöz vágva, mondá:

— No Ződ Zuber! én ugyan megszenvedtem érted, — hanem nem is jövök ám én ennek a kormánynak életiben többet a te instellátiódra!...

Megbukott a dolegatyus követ a választásnál, s midőn ez az örvendetes esemény közhirré tétetett, egyik éhenkórász kortese elkeseredve fordult a baloldali győztes választók felé s mintegy sohajtva mondá nekik:

— No táltosok! megbuktattátok ezt az áldott öreg urat, hanem majd elővennétek még valaha.

„Elő ám — válaszolt egy baloldali hirtelen — de ugy mint Ludas Matyi Döbrögit.

Iványka Imre hetedhét országra szóló programmja.

Versbe szedte egy fülöpszállási választó pógár.

Polgártársak azt a tagadóját . .
Eltörlöm a Kunság pótadóját.
A rajxrátba befogok menni
A közös minisztereket megenni . .
Azután a kvótát . . ha Deák velem,
Lesz, apróra rágom s lenyelem.
Eltörlöm a delegátiót . .
Ezt a veszedelmes nátiót
Sőt mindenféle legatiót,
Negátiót specificatiót.

A magyar katonát haza hozom
S itthon magam komandirozom,
Három év mulva hahogy élek:
Csupán csak magyarul vezénylek.
Ekkor már nem lesznek honvédek . .
Mert ezeket a velocipédek
Pótolják, s ezekre rakjuk
Az ágyukat, és a gyujtó lyuk
Be lesz szegezve; s a csata abból áll,
Hogy a mint két ágyu viz a vis áll . .
Az egyik a másikat megvárja . .
Még kilövi, mert egy golyó járja.
S egy pár napig igy veszkődnek, mig
Meg nem köttetik a békessig.

Az országon egy forditást teszek,
Tótot, oláht s vadráczot megeszek,
Nagy uraknak földjük meg nem hagyom,
Hanem a Zirczi barátoknak adom,
Hogy érjenek czéljaikba véget,
Hadd vegyenek hites feleséget.
Nem türöm a stemplit és bélyeget.
Megingatom a poklot és eget;
Kiskunságban minden lányt férjhez adok . .
Nőtlen többé magam sem maradok;
Oszt megmutatom, hogy többé vén legény
Nem lesz, hanem párjával él szegény.

Ezeknek teljesitését igérem,
Pártolásra Deákot is felkérem.
Egy fejem van, azt is felteszem
Ha igy nem lesz, magam leveszem:
Éljen a király! éljen a haza!
Polgártársak, most mehettek haza.

Sárkány.

Trefort ur naplójába.

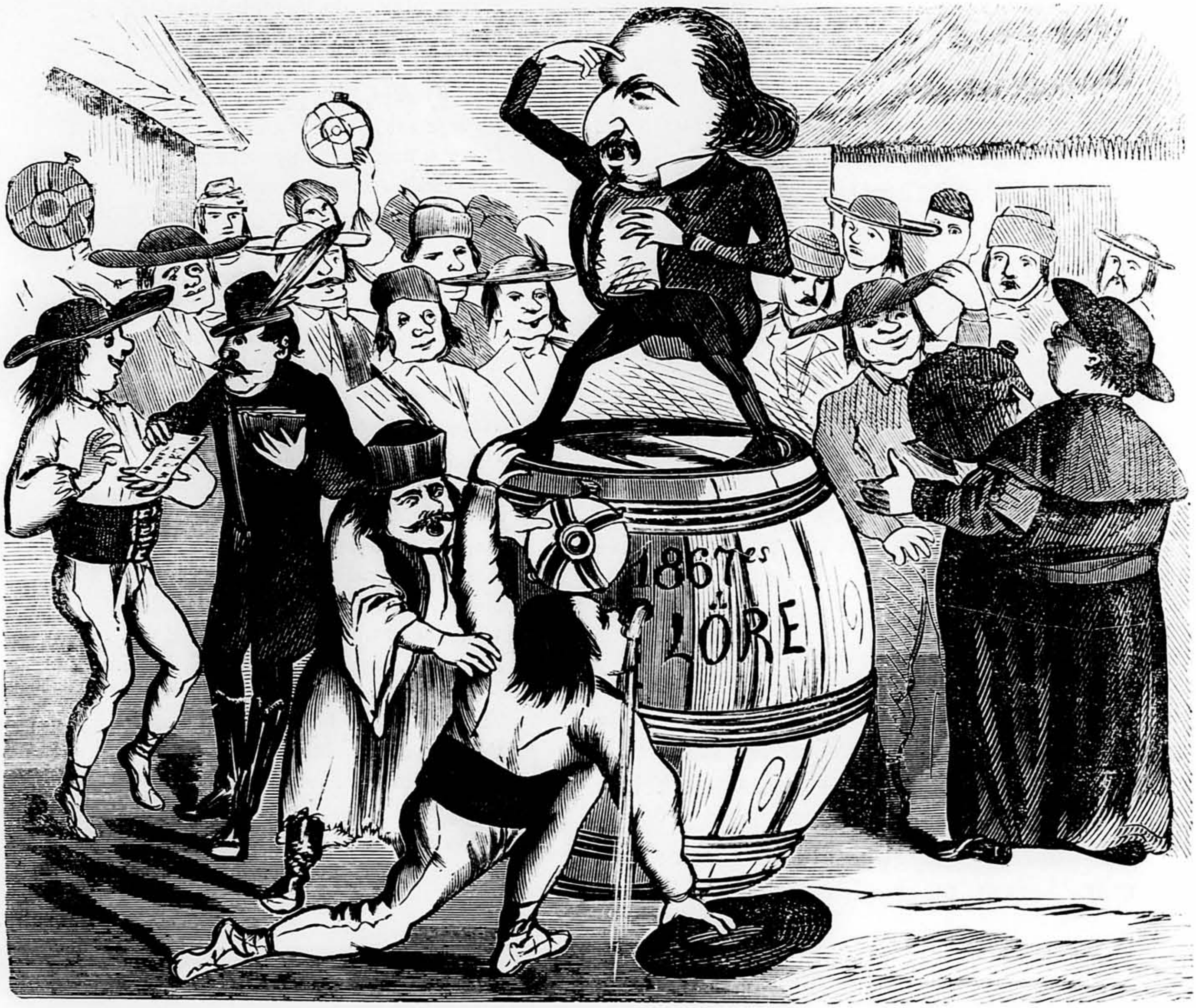
Kutyaliter ledegredált
Trefort ur a külföld előtt,
S miért? mivel nem szereti
Népünk a két képviselőt.

Hogy is türné azt el békén
Hogy is nézné el azt Trefort . .
Hogy a „szürös paraszt“ szórjon
Választáskor szemébe port.

Gyoma! Gyoma! te vagy oka
Hogy Trefortot megbuktatád,
Azért fütött be ugy neked
Tengyermeked barbár ország!

Gyengénszuró.

Természethü képe

azon intelligentiának, mely a kormánypárt részére a többséget biztositá.

Fricskák.

Egy, kettő, három, ki ád többet érte? kinek kell a spanyol korona! liczitál nagyban Prim és Szerano tábornok.

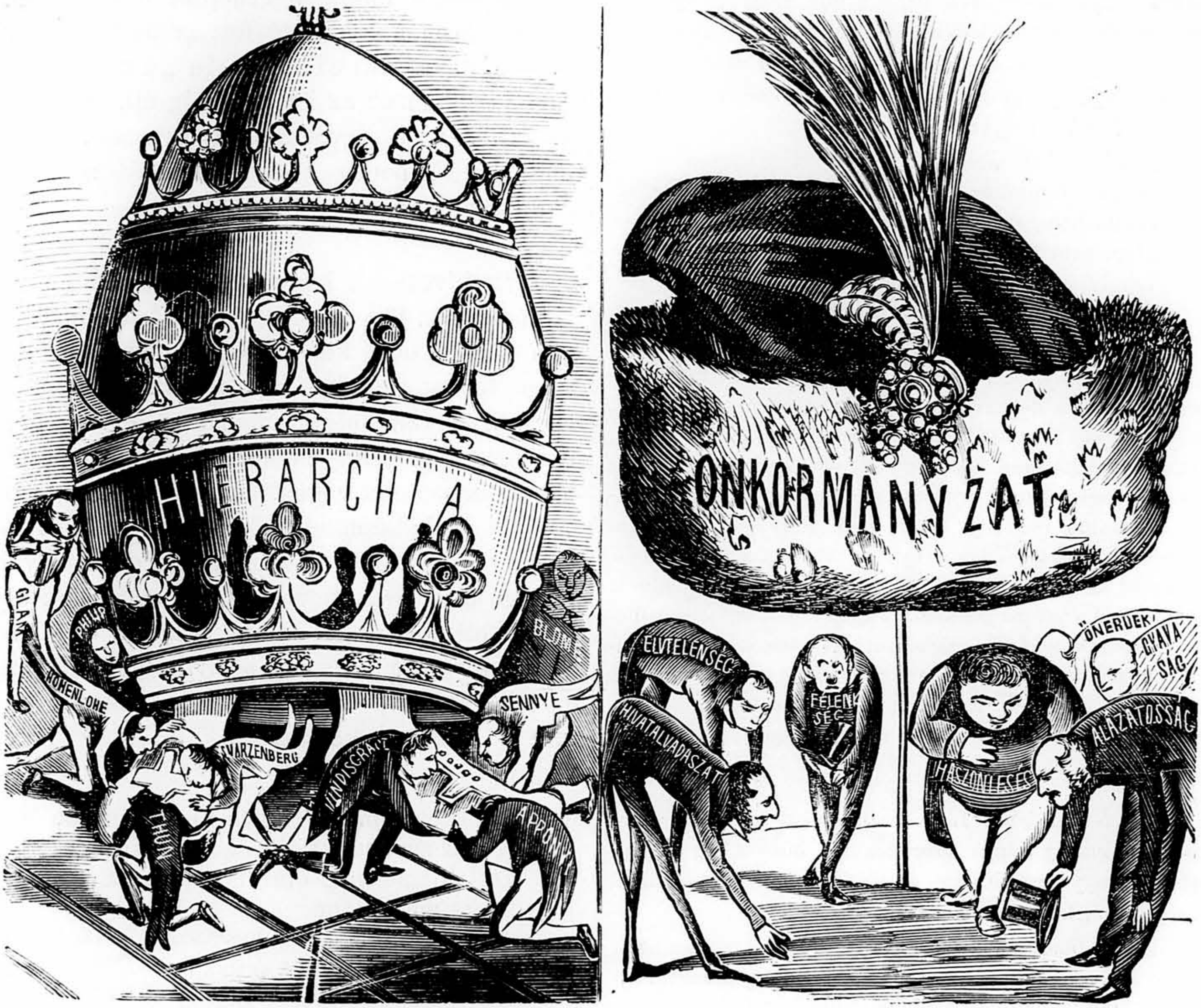
Szegény büszke spanyolok! mi azt bittük, hogy ti a szabadságot keresitek, hát pedig a szolgaságot vadásszátok.

Az Esti lap „ronda had" nak nevezi azon választókat, kik baloldali jelöltet karoltak fel.

Csak igaz az, hogy mindig a kiabál legjobban a kinek a háza ég.

Hiszen beste lélek! „undok megbecstelenitő itatással" ti üztetek monopoliumot a választásból . . Majd kisül a vallatásból a verifikationál.

Magyarország jelenlegi kormányzói

az egyháziaké, — a világiaké.

„Borsszem Jankó“ rettentően szurkol, hogy a debreczeni czivisek elütik rajta a port. Ne félj Jankó! nem lesz ott semmi bajod, noha megérdemelnéd, ha kikészitenének a vargák zsidóbőrtaplónak.

A 200 db arany nagy jutalomdijjat tehát Horváth Mihálynak itélte oda az akadémia?

Bizonyosan azért, mert az expüspök ur „Magyarország történelme“ czimü müvét még életében meghazudtolta.

Az „Esti lap“ épen azon napon lamentált kegyetlenül, hogy hottentottai eljárás lenne, ha kiadnák Borsszem Jankót a debreczeni esküdtszéknek, — a mely napon a hétszemélyes tábla megállapitotta a debreczeni jury illetőségét.

A septemvirek ergo valóságos hottentották.

Azon garázda Bicskeisták közöl, kik a dabasi követválasztás alkalmával a jegyzákönyveket szét tépték, befogtak vagy öt darabot s közöttök egy papot. Jaczkó plébánus ur aztán Pestmegye bizottmányi ülésében azt mondá erre, hogy a lett volna az igazság, hogy az ellenpártból is elzártak vol na néhányat.

Persze lett kacagás nevetés a paritás ily eredeti értelmezőjén, s egy dilettáns poeta rögtön megörökitette a tisztelendő pátert ilyeténképen:

„Azt kivánja Jaczkó: igazság ugy legyen,
Hogy a bünhödésben mindkét párt részt vegyen.
És ha befogattak egy bicskei papot:
Mért nem fogattak be Halászt is vagy hatot?
Igy lett volna vádló s vádlott közt paritás . .
A dualismushoz fogható raritás.“

F.-Baranyában a papok is belátják már, hogy csunya dolog az a korteskedés, s azért egy céhtus alakult, mely a néptől a szabad választási jogot el akarja venni de csak ugy ha lehet! Mi csak annyit mondunk azoknak a reactionarius szent atyáknak, hogy jól van az a szabad választási törvény, csak nem kell az eklézsiákat esztendőkről esztendőkre nyitva tartani a korteskedő atyafiság kedveért; aztán meg nem kell korteskedni a papoknak borral és pénzzel. Végre a papság a becsületes megválasztandó kartársakat ne sározza össze viszsza a mint most szokja; szóval a törvényt nem kell megrontani, hanem megtartani. Akkor aztán az lesz tekintély, különben a kutya megeszi, mert zsiros!

A „Neuer freier Lloyd“ ellenzéki lap, mely május 1-én Ludvig János szerkesztése mellett fog megindulni, sehogy sincs inyére az Esti lapnak, azt kérdezi az együgyü, hogy minek lesz az?

Hát a bizony Pálfi kolléga annak, hogy ne csak az oly zsoldos lapok által ismerjen meg bennünket Európa, melyek annak a [kormánynak nyalják kezeit mindig, melyik fizeti őket . . hanem legyen már egyszer egy becsületes ellenzéki német lap is, mely tiszta hazafiságból küzdjön a népek jogai mellett.

Ettől borsódzik az Esti lap ugy-e?

Pápa ő szentsége mindazoknak büneit, kik arany miséje alkalmával a templomban valának . . hét évre? elöre megbocsátotta.

Könnyü a bünösöknek megbocsátani — hanem a sajtóvétkeseket tessék ő szentségének amnestiálni, akkor osztán elhiszük, hogy generozusabb ember, mint Horváth Bódi a magyar igazságügyminister!

Adomák.

Anna napon volt a papi kompánia. Volt közöttük egy tréfás öreg pap. Poharat emelt a házi asszonyért, a kinek nevenapját ülték épen. — S ilyen formán köszönté fel: „a mi kedves háziasszonyunkat, aki elölről is „Anna“ hátulról is „Anna“ az isten sokáig éltesse“, értette persze, a mint nevét leirva olvassuk. Lett aztán nevetés, hanem a házi asszony nem állott elébe a pohárnak.

Be hivatták a baranya megyei rádi embert a siklósi cs. k. törvényszék elé. Kérdi tőle a vizsgáló biró „Tud-e kend irni? Irni nem tudok uram, hanem énekelni tudok. A hivatalnok látva kivel van dolga, elkezdett ingerkedni — hát mit tudna kend énekelni? „minden zsoltárt minden nicséretet végig!“ Ahivatalnok azt mondja neki „nahát énekelje kend a XXIII-ik zsoltárt, ha el tudja énekelni, akkor hiteles lesz a kend keze kereszt vonása. Az embernek olyan ügye volt, hogy méltatlanul akarták megbüntetni, körültekint, látja ott a hivatalnokokat zsandárt és a többit, egyet gondol s rákezdi egész erővel a huszonkettedik zsoltárból a hatodik versnél:

„Sok erős bikák engem körül vettek,
A Bázsámi nagy ökrök reám törnek
Ökleldezni meg ölni igyekeznek
Nagy méltatlanul
Az ő szájukat reám tátván
Mint ragadozó sivó oroszlán
Agyarkodnak, hogy engem torkukba
Béfalhassanak.

Ments meg uram az éles fegyverektől,
Védelmezz meg e sok dühös ebektől,
Egyedül voltomat mentsd meg ezektől
Jóvoltodból.

Tarts meg az éh oroszlán torkától,
És az egyszarvu fene vadaktól
Kik mostan körülvettek nagy mordul
Oh tarts meg engem! stb.

Erre aztán elkomojodott az uri kompánia, és annyit mondott: [fogja kend a tollat keresztelje ide nevét. Az ember meg oda kinnt eldicsekedett, hogy „mégis csak megcsaltam a nimetet.“

Köztudomásu dolog, hogy a közösügyes állapot, s a 800 ezer katona tartása igen sok munkás kezet elvon a gazdálkodástól, s igy a földmivelő nép felette nagy szükében van nem csupán a napszámos — de még a cseléd embernek is.

Annyira megszorult tehát egy birtokos uri ember, hogy falun nem kapván cselédet, kénytelen volt emiatt Pestre menni.

Találkozván ott egy régi jó ismerősével, mondja neki:

— Barátom! én már nem kapok falun cselédet, bejöttem Pestre, — te ismerős ember vagy itt mindenfelé, — nem tudnál nekem egy jóravaló kocsisembert kommendálni?

— De hogy nem barátom! válaszolá a kérdezett, — csak eredj el a „Borsszem Janko" irodájába, kapsz ott kocsisnak való embert eleget. — Vannak ott valódi diplomatikus kocsicsok . .

Sziporkák.

Kint áll a kapuban a czifra libériás inas s egy arra menő ur azt kérdvén tőle, kinek a legénye? kérkedve válaszola az inas:

X. nagoyságs urnak, kinek az apja méltóságos ur.

Gyengélkedésről panaszkodott egy ifju arszlánka bizonyos társaságban, mondván: „fejem nem annyira fáj mint nehéz.

Mire egyik barátja azt jegyzé meg tréfásan: „ugyan barátom! hogy lehetne az nehéz, a mi üres."

Egy vastag uri ember későn érkezvén bizonyos várhoz, kérdezte egy elibe jövő polgártól, ha valyon bemehet e még a kapun?

„Hogy ne mehetne az ur — felelt a kérdezett — mikor egész szénás szekerek is bemehetnek rajta."

Tüzessen udvarolt az uracs egy hölgynek s midőn viszont szerelemért esdett, ezt kapta feleletül: „mig gyermek voltam anyámnak engedelmeskedtem, nagyobb koromban atyámnak, most pedig csak férjemnek engedelmeskedem; ha tehát ön valamit ohajt tőlem forduljon férjemhez.

Nagy lármára lépett be a falusi tanitó az iskolába s hogy tehát rendbe szedje tanitványait, rákiált az egyik gyerekre: Ki teremtette ezt a világot? mond meg szaporán.

— Én nem, tanitó uram! én nem . . felelt a megrettent gyermek.

Ennye zsámfuter kölke! hát még ezt mered mondani?

„No hát én, hagyá rá a megijedt gyermek, de többé nem fogom tenni."

Szeretetadományok.

Melyek kézbesités végett hozzám küldettek:

Ováry Pető Alexandriában élő hazánkfia Böszörményi emlékszobrára egy db 20 frankos aranyat.

Ugyan ő Táncsics Mihály pénzbirsága fedezésére egy db 10 frankos aranyat.

Almássy Sándor Alexandriában élő hazánkfia az aradi tizenhárom vértanuk emlékszobrára 10 frankot.

Trifkovits Pál Pestről Böszörményi László emlékszobrára 2 frt.

Ez öszvegeket a mai napon illető helyeikre átszolgáltattam s jelen közlés szolgáljon nyilvános nyugtául. — Pest, ápril 17. 1869.

Mészáros Károly.

Szeretet-fillérek.

A „Ludas Matyi"-ra rótt 600 frt pénzbirság fedezéséhez járultak:

Pestről: Szvoboda Lukács 1 frt, Szvobodáné Szoboszlay Lilla 1 frt, Szvoboda Vilmos 1 frt, Szoboszlai Krisztina 50 kr, Szvoboda Károly és Béla 50 kr, Fischer János 50 kr, Korik Endre 1 frt, Pacsesz Mihály 20 kr, Melna Géza 50 kr, X. Y. Czinkotán 20 kr, Lauko János földész 20 kr, Aron Lövy 1 frt, Herman Goldmann 20 kr, Grünfeld Jakab 20 kr. Sárosy Kottlechner József Gyuláról 1 frt, Báthory István Gáborjánból 2 frt 50 kr, Bónis Menyhardtné asszony Nagykörösről 50 kr, Pénzes János Szovátról 40 kr, Németh Imre Egyedről 20 kr, Fleischer Jakab 40 kr. Patócs András T. Becséről 40 kr. Lovas János Léváról 1 frt. Összesen 14 frt 40 kr.

E szives adományokért őszinte köszönetét fejezi ki e lapok kiadó-tulajdonosa.

A tavasz.

Óh légy üdvözölve
Virágos kikelet!
Hogy ujra ébresztéd
A szép természetet.
Bujnak elő, bujnak
Pompás mákvirágok,
Közösügy-jácintok
Kvóta-tulipánok.

Téged hirdet tavasz
Az a sok szüz dohány,
Mitől a trafikás
Erszénye oly sovány.
Te terjeszted a szép
Erkölcsi eszméket:
Ma már nem is vétek
A dohánycsempészet.

Itt-ott a boresö
Szépen megeredett,
Banknóta-napsugár
Derité az eget;
Uj ruházatba lőn
Minden öltöztetve,
Még a furkónak is
Kihajtott a kedve.

Minő jeles lenne:
Ha tavasz nem volna,
Azt hisszük: a finánc
Tán elkutyagolna?
Teremne jégvirág
Elég az ablakon,
Fogát vaczogtatva
Akcizolná agyon.

A muszkavezető
Nagy vándor-madarak,
Lomhán és sötéten
Előszállonganak.
Siet legelni a
Kétnyiretü birka,
Csoda, hogy oldalán
A stemplit elbirja.

De a természetnek
Ugrása nem lehet;
Mag volt a büszke cser
S fává emelkedett.
Meg kelle jelenni
A kies tavasznak,
Melyben modern géppel
Uj kvótát szavaznak.

Herkó Páter.

Ludas Matyi gyorspóstája.

Frankel és Csengery uraknak Hód-Mező-Vásárhelyen:

Jutalomképeket és könyveket mi a folyó évben nem igértünk. Kossuth leveleit adtuk (grátis) mult 1868. jul.-deczemberi féléves előfizetőinknek. Bem apó jutalomképünket pedig 30 kr csomagolási dij beküldése mellett ugyancsak mult évi okt.—decz. utolsó negyedi előfizetőinknek.

A kik ezen kedvezményt akkor igénybe nem vették, azoknak számukra nem is nyomattunk példányokat, most pedig már csak is a rendes árért szolgálhatunk.

Rajzoló: **Blumberg** | Felelős szerkesztő. **Bényei István.** Kiadó-tulajdonos: **Mészáros Károly.** | Metsző: **Huszka.**

Pest, 1869. Nyomatott Vodiáner F.-nél, megyeháztér 9. sz.